

MIRCEA DUCA

Nu-i fac pe plac întâmplării. Totuși... Mircea Duca s-a născut la 21 februarie 1951 la Band, comună de câmpie transilvană, o inimă de români, maghiari și țigani, nu departe de Târgu-Mures.

A copilărit la oraș, după numai câteva luni de „viața la țară”.

Școala generală și liceul le datorează târgului de pe Mures, la fel și facultatea de educație fizică și sport care îl propune din 1974 ca profesor al școlii din Șincai unde își desăvârșește cariera în drum spre definitivat. Apoi anii i se legă mai profund de educație fiind promovat ca activist la C.J.O.P. Mureș până când în 1990 aceasta desființându-se, se reintoarce ca „om al școlii”, la Școala Generală Nr. 5 din Târgu-Mures, apoi la L.P.S. Târgu Mures unde se află și în prezent.

Debutul literar îl datorează revistei Vatra în 1970, nu se sfiește și se alătură buni mișcării cenacliste Liviu Rebreanu pe care o și conduce câțiva ani. Publică în continuare în revista Vatra, Viața Românească, Familia, Flacăra, Tomis, colaborează la emisiunile radioului din Târgu-Mures și București, câștigă premiul revistei Tomis din cadrul concursului de poezie Panait Cerna (Tulcea 1976) de asemenea premiul revistei Familia din cadrul concursului de poezie Iosif Vulcan. Conduce și îndrumă cenaclul „Tricolorul” al C.P.S.P. din Târgu-Mures, înființează și îndrumă tinerele talente ale cenaclului Gheorghe Șincai din comuna Șincai.

Publică răzleț în ziarul local Steaua Roșie, traduce și publică poeți maghiari în revista Orizont. Se întoarce mereu rătăcitor, printe alte îndeletniciri educative, la scris, fiind veșnic în căutare de „exprimare personală”. Este prezent cu poezie în antologia „Pagini Mureșene” alături de maitoți truditarii mureșeni Întru poezie ai anului 1978.

După 1989 împreună cu alți doi prieteni (Mureșan Ioan și Săcărea Ioan) editează revista Tăunul unde semnează editoriale și poezie.

Nu și-a adunat gândurile niciodată până acum într-o carte, considerându-se un risipitor desăvârșit de suflet.

Profesia de educator, modelator de trupuri și neastâmpărul scrisului îl determină și scoate revista de „Neodihnă a educației fizice și sportului ALTIS”, încercare de pionierat în care s-au regăsit mulți dintre prietenii acestei profesii, aflată mereu la vârsta „pantaloniilor scurți” a mingii bătute cu mâna și piciorul, a alergării fără un alt gând ascuns, decât autodepășirea.

Are o prezență activă în toate momentele și evenimentele de perfecționare continuă în cadrul I.S.J. Mureș. I se pune „gând rău” cu această Carte care-i adună din „risipire” și-l așează, cred, definitiv la masa de scris.

În rest, pace și prietenie!

Prof. Ioan SĂCĂRSA